

Folketingets Finansudvalg
Christiansborg

10. oktober 2016

**Svar på Finansudvalgets spørgsmål nr. 525 (Alm. del – §7.
Finansministeriet) af 14. september 2016 stillet efter ønske fra
Rasmus Nordqvist (ALT).**

Spørgsmål

I forlængelse af Rigsrevisionens kritik af Moderniseringsstyrelsens indkøbsdatabase som værende en utilstrækkelig kilde til oplysninger og viden om statens samlede konsulentforbrug (Statsrevisorernes beretning nr. 20 fra 2013-14) bedes ministeren redegøre for, hvad regeringen har gjort og tænkt sig at gøre for at sikre et mere retvisende tal for statens reelle forbrug af konsulenter.

Herudover ønskes oplyst hvad der er gjort for at sikre, at private konsulenter ikke anvendes til opgaver, som staten selv kan håndtere.

Svar

Finansministeriet har taget en række initiativer på baggrund af Rigsrevisionens anbefalinger i beretningen om statens brug af konsulenter fra 2014.

Finansministeriet har bl.a. opdateret de fællesstatslige indkøbskategorier, som statslige institutioner anvender til indkøbsrapportering¹. Køb af konsulentydelse er blevet klarere defineret, så det fra 2015 er blevet lettere at kategorisere indkøb korrekt. Fx er der defineret en klarere grænse mellem konsulentydelse og IT software. Samtidig er de to største indkøbskategorier for konsulenter blevet opdelt for at give en større gennemsigtighed i statens forbrug af konsulenter. Tidligere omfattede kategorien 'konsulenter (ej IT)' både management konsulenter, tolke og rådgivende ingeniører. Nu er det muligt at skelne mellem forskellige typer af konsulenter.

Dermed imødekommer ændringerne de væsentligste udfordringer ved at opgøre konsulentforbruget, som blev påpeget i beretningen. Med den nye inddeling af indkøbskategorierne er det tilstræbt at afveje ønsket om mere detaljeret viden om indkøbet med hensynet til ikke at pålægge institutionerne væsentlige administrative byrder ved at skulle registrere indkøbene mere detaljeret.

Når forbruget af konsulenter skal opgøres ved udtræk fra indkøbsdatabasen, er det nødvendigt at afgrænse området via indkøbskategorierne. Alt efter formålet med udtrækket og hvilken definitionen af konsulenter der anvendes, kan der være

---

¹ Indkøbskategorierne kan tilgås på: <http://statensindkob.dk/Statens-Indkobsprogram/Indkobsrapportering/Indkoebskategorier>. Oversigten indeholder både nye og tidligere kategorier og belyser således ændringerne.

forskellige indkøbskategorier, som er relevante at medtage. I forbindelse med udlevering af udtræk angiver Finansministeriet, hvordan udtrækket er afgrænset, og at det kan være relevant at medtage andre indkøbskategorier som fx advokater, tolke, læger og dyrlæger. Disse områder falder inden for den afgrænsning, som Rigsrevisionen har anvendt i beretningen.

Det bemærkes, at formålet med indkøbsdatabasen er at understøtte effektiviseringen af det statslige indkøb i Statens Indkøbsprogram. Databasen har således ikke til formål at danne grundlag for revidering af specifikke indkøbsområder som fx konsulentområdet.

Køb af konsulentydelse skal ske ud fra en faglig vurdering af opgaveløsningen og den enkelte institutions kompetencer, ressourcer mv. Det er derfor den enkelte institution, der bedst kan vurdere, om det samlet set vil være hensigtsmæssigt at anvende konsulenter til en given opgave og i så fald sikre, at beslutningen sker på et strategisk og dokumenteret grundlag.

Finansministeriet har udarbejdet en koncernfælles vejledning og et registreringskoncept, som gælder for køb og brug af konsulenter i Finansministeriet. Med afsæt i de udviklede værktøjer har Finansministeriet taget en række initiativer for at sætte fokus på området og vidensdele med ministerierne om, hvordan man hensigtsmæssigt køber konsulentydelse, og hvordan man kan sikre rette dokumentation. Det er Finansministeriets opfattelse, at der har været stor interesse for Finansministeriets vejledning og initiativer, og at dialogen generelt har bidraget til et skærpet fokus på styring af konsulentområdet i ministerierne.

Flere andre ministerier og selvejende institutioner har bidraget til vidensdelingen med deres erfaringer med indkøb af konsulentydelse ved de arrangementer, som Finansministeriet har været med til at arrangere. Rigsrevisionens anbefaling om bedre registrering og tilvejebringelse af styringsrelevant information har indgået i denne dialog.

Det bemærkes, at Rigsrevisionen i sin undersøgelse kun fandt enkelte køb, hvor institutionerne havde anvendt konsulenter til opgaver, som de selv burde kunne løse. Rigsrevisionen og Statsrevisorerne fandt ikke grundlag for at kritisere niveauet for udgifter til konsulenter i staten.

Med venlig hilsen

Claus Hjort Frederiksen
Finansminister